

Spis 12 Ksz 5/2014 byl spojen se spisem číslo 12 Ksz 1/2014 a pod touto spisovou značkou bylo rozhodnuto takto:

12 Ksz 1/2014 - 107

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Karla Hasche a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 13. 4. 2015 ve věci návrhů **městské státní zástupkyně v Praze** ze dne 3. 2. 2014, sp. zn. 2 SPR 33/2014, a ze dne 30. 4. 2014, sp. zn. 2 SPR 136/2014, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. J. B.**, státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze,

t a k t o :

A. Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

JUDr. J. B., nar. X,
státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze,

j e v i n n a , ž e

jako státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze byla nečinná při vyřizování věcí, které jí byly přiděleny ke zpracování, přičemž konkrétně:

1. ve věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 149/2007 v období od 18. 6. 2007 do 11. 2. 2014 nerozhodla o návrhu Policie České republiky, Národní protidrogová centrála, Služba kriminální policie a vyšetřování, ze dne 12. 6. 2007, ČTS: NPC-37/2006, na předání trestní věci obviněného P. H. do ciziny podle § 448 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2013,
2. ve věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 96/2008 v období od 8. 1. 2010 do 11. 2. 2014 nedala pokyn k předložení usnesení o zastavení trestního stíhání obviněných V. K. a I. J. ze dne 23. 10. 2009 Nejvyššímu státnímu zastupitelství, v důsledku čehož v rozporu s § 174a trestního řádu nemohl nejvyšší státní zástupce v zákonné tříměsíční lhůtě od právní moci tohoto usnesení přezkoumat jeho zákonnost,
3. ve věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 169/2008

- a) v období od 28. 11. 2008 do 2. 1. 2014 neučinila žádný úkon směřující k vyřízení žádosti o mezinárodní právní pomoc vrchního státního zástupce v Řezně ze dne 17. 11. 2008, č. j. 102 AR 2213/08, spočívající v zaslání kopie rozhodnutí učiněného ve věci sp. zn. 1 KZV 169/2008,
 - b) po vyhotovení usnesení ze dne 27. 3. 2009, kterým podle § 172 odst. 1 písm. c) trestního řádu zastavila trestní stíhání obviněných R. M., I. N. a J. Z., a po předložení závad v doručení tohoto usnesení a stížnosti poškozené P. B. proti němu podané, v období od 18. 5. 2009 neučinila žádný úkon směřující k jeho oznámení všem oprávněným osobám tak, aby o stížnosti mohlo být rozhodnuto, v důsledku čehož usnesení o zastavení trestního stíhání nenabylo právní moci do dne 2. 1. 2014,
 - c) v období od 11. 7. 2011 do 2. 1. 2014 neučinila žádný úkon směřující k vyřízení opakované žádosti o mezinárodní právní pomoc vrchního státního zástupce v Řezně ze dne 17. 6. 2011, č. j. 102 AR 2213/08, spočívající v zaslání kopie rozhodnutí učiněného ve věci sp. zn. 1 KZV 169/2008,
4. ve věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 68/2010
- a) po vyhotovení usnesení ze dne 25. 6. 2010, kterým podle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu zastavila trestní stíhání obviněné S. S., a po předložení závad v doručení tohoto usnesení a stížností poškozených B. M. a M. M. proti němu podaných, v období od 7. 7. 2010 neučinila žádný úkon směřující k jeho oznámení všem oprávněným osobám tak, aby o stížnostech mohlo být rozhodnuto, v důsledku čehož usnesení o zastavení trestního stíhání nenabylo právní moci do dne 2. 1. 2014,
 - b) v období od 27. 10. 2010 do 2. 1. 2014 neučinila žádný úkon směřující k vyřízení žádosti poškozené B. M. ze dne 25. 10. 2010 o poskytnutí či sdělení obsahu písemnosti vydané v rozhodčím řízení, na níž mělo být odkázáno v usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 25. 6. 2010,
5. ve věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 69/2010
- a) po vyhotovení usnesení ze dne 29. 6. 2010, kterým podle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu zastavila trestní stíhání obviněné S. S., a po předložení závad v doručení tohoto usnesení, v období od 21. 7. 2010 neučinila žádný úkon směřující k jeho oznámení všem oprávněným osobám, v důsledku čehož usnesení o zastavení trestního stíhání nenabylo právní moci do dne 2. 1. 2014,
 - b) v období od 6. 9. 2010 do 2. 1. 2014 neučinila žádný úkon směřující k vyřízení žádosti poškozeného V. K. ze dne 1. 9. 2010 o bližší objasnění skutečností uvedených v části výroku usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 29. 6. 2010 vztahující se k jeho osobě,
6. ve věci sp. zn. 1 KZV 106/2013, která byla vedena vazebně
- a) v období od 19. 6. 2013 do 22. 1. 2014 v rozporu s § 146a odst. 1 trestního řádu nepředložila Městskému soudu v Praze k rozhodnutí stížnost obviněného A. D. proti usnesení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor obecné kriminality, 1. oddělení Praha 4, ze dne 27. 5. 2013, č. j. KRPA-117420-251/TČ-2013-000071, kterým podle § 79e odst. 1 trestního řádu v trestním řízení vedeném pro pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 a § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), j) trestního zákoníku, bylo jako jiná majetková hodnota zajištěno vozidlo obviněného zn. Škoda Octavia, RZ X,
 - b) v období od 2. 7. 2013 do 11. 2. 2014 nevyřídila podání obviněného A. D. ze dne 2. 7. 2013, v němž navrhl zastavení svého trestního stíhání podle § 172 odst. 1 písm. a), c) trestního řádu pro pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 a § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), j) trestního zákoníku,

- c) v období od 17. 7. 2013 do 11. 2. 2014 nevyřídila podání obviněného A. D. ze dne 15. 7. 2013, v němž opakovaně namítal její podjatost v dané trestní věci,
- d) v období od 18. 7. 2013 do 13. 1. 2014 nerozhodla o stížnostech obviněných A. D. a J. Č. proti usnesení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Benešov, Oddělení služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 4. 7. 2013, č. j. KRPS-85151-51/TČ-2013-010171, o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

čímž spáchala

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a za to se jí ukládá

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 18 % na dobu 10 (deseti) měsíců.**

B. Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

JUDr. J. B., nar. X,

státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze,

z p r o š ť u j e s e

návrhu městské státní zástupkyně v Praze ze dne 3. 2. 2014, sp. zn. 2 SPR 33/2014, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce v části,

která jí kladla za vinu, že

v rozporu s povinností státního zástupce při výkonu funkce odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zástupce stanoví, zejména postupovat odborně, svědomitě, odpovědně a bez zbytečných průtahů ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů,

byla jako státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze nečinná při vyřizování věci, která jí byla přidělena ke zpracování, přičemž konkrétně:

v období od 13. 7. 2010, kdy jí byla doručena a předložena žádost B. A., matky jedné z poškozených ve věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 68/2010, kterou požadovala zaslání meritorního rozhodnutí ve věci, až do 2. 1. 2014 nekonala žádné úkony směřující k vyřízení podání, čímž zavinila neodůvodněné průtahy při vyřizování této žádosti a porušila povinnost stanovenou pro orgány činné v trestním řízení projednávat trestní věci urychleně bez zbytečných průtahů dle § 2 odst. 4 trestního řádu,

čímž měla spáchat

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

protože

tento skutek není kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 149/2007 Policie České republiky, Národní protidrogová centrála, Služba kriminální policie a vyšetřování, přípisem ze dne 12. 6. 2007, ČTS: NPC-37/2006, podala návrh na předání trestní věci do ciziny podle § 448 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2013. V ní bylo vedeno trestní stíhání obviněného P. H., nar. X, pro trestné činy nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 4 písm. b), c) trestního zákona z roku 1961, zločinného spolčení podle § 163a odst. 1 trestního zákona z roku 1961 a nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. c) trestního zákona z roku 1961, kterých se měl obviněný dopustit tím, že spoluorganizoval mezinárodní skupinu sestávající ze společenství více osob s vnitřní strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností a v jejím rámci v několika případech zorganizoval a uskutečnil nepovolený převoz drog kamiony a osobními vozidly do různých evropských států. Návrh na předání trestní věci do ciziny podal policejní orgán na základě zjištění, že obviněný P. H. je občanem Slovenské republiky a trestné činnosti se měl dopustit na území cizího státu.

Tento návrh společně s trestním spisem obdržela kárně obviněná dne 18. 6. 2007 a až do 11. 2. 2014 o něm nerozhodla. Od 18. 6. 2007 přitom měla dozorový spis u sebe až do 6. 6. 2011. Po tomto datu se v její kanceláři prokazatelně nacházel jen související vyšetřovací spis, přičemž samotný dozorový spis nebyl po zjištění průtahů nalezen a musel být rekonstruován.

Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 96/2008 kárně obviněná usnesením ze dne 23. 10. 2009 podle § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastavila trestní stíhání obviněných V. K., nar. X, a I. J., nar. X, pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné dávky podle § 148 odst. 1, odst. 4 trestního zákona z roku 1961, kterého se obvinění měli dopustit tím, že V. K. jako jednatel společnosti Rubenstein, s.r.o. v úmyslu neodvést daň z přidané hodnoty ve výši 32.768.473 Kč, která měla být odvedena státu z prodeje nemovitosti bývalé tiskárny Polygrafia, nechal zaúčtovat do účetnictví společnosti Rubenstein, s.r.o. a v daňovém přiznání fakturu číslo 2004 - 2224 ze dne 9. 9. 2004 na částku 202 895 000 Kč vystavenou I. J. jako jednatelem společnosti Aaron Stein Investmens, s.r.o. za dodávku strojů a další techniky pro polygrafickou výrobu s odkazem na kupní smlouvu z téhož dne, na jejímž základě měl být společnosti Rubenstein, s.r.o. prodán polygrafický stroj Polyman, a to přesto, že k faktickému prodeji a nákupu stroje nemělo dojít, neboť předmětnou tiskařskou techniku společnost V. K. získala již dne 16. 11. 2003 v řádné dražbě a společnost I. J. neměla být majitelem stroje, čímž způsobili státu škodu ve výši 32.768.473 Kč. Trestní stíhání bylo zastaveno, neboť tento skutek není trestným činem a není důvod k postoupení věci.

Po doručení tohoto usnesení všem oprávněným osobám dala kárně obviněná pokyn k vyznačení právní moci dnem 6. 11. 2009 u obviněného I. J. a dnem 8. 1. 2010 u obviněného V. K. Následně však do dne 11. 2. 2014 nedala pokyn k předložení usnesení o zastavení trestního stíhání Nejvyššímu státnímu zastupitelství, v důsledku čehož v rozporu s § 174a trestního řádu nemohl nejvyšší státní zástupce v zákonné tříměsíční lhůtě od právní moci tohoto usnesení přezkoumat jeho zákonnost.

Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 169/2008 kárně obviněná usnesením ze dne 27. 3. 2009 podle § 172 odst. 1 písm. c) trestního řádu zastavila trestní stíhání obviněných R. M., nar. X, I. N., nar. X, a J. Z., nar. X, pro dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu nedokonáný pokračující trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 4, § 8 odst. 1, § 247 odst. 1 písm. b), odst. 4 trestního zákona z roku 1961, jehož se měli obvinění dopustit tím, že v průběhu roku 2004 a na počátku roku 2005 ve 23 případech nezjištěným způsobem vnikali do osobních motorových vozidel zahraničních turistů a obchodníků v oblasti Krkonoše a na různých místech hlavního města Prahy, tato vozidla odvezli z místa činu, ponechali si je ve své další dispozici, následně je předali dalším osobám a způsobili tak celkovou škodu ve výši nejméně 9.746.210 Kč na odcizených vozidlech a věcech a škodu ve výši 18.900 Kč na poškozeném vozidlu. Toto trestní stíhání bylo zastaveno, neboť nebylo prokázáno, že skutky spáchali obvinění. U nich totiž sice bylo dáno podezření, že se po vzájemné dohodě v inkriminovanou dobu pohybovali poblíž míst činů a telefonicky, případně osobně, spolu komunikovali, avšak ve spisovém materiálu není žádný přímý procesně použitelný důkaz, který by je z trestné činnosti usvědčoval.

Ještě před vydáním tohoto usnesení o zastavení trestního stíhání obdrželo Městské státní zastupitelství v Praze žádost o mezinárodní právní pomoc ze dne 17. 11. 2008, č. j. 102 AR 2213/08, kterou zaslal vrchní státní zástupce v Řezně. V ní se uvádí, že proti J. Z., R. M. a I. N. se ve Spolkové republice Německo vede vyšetřovací řízení pro podezření z trestného činu krádeže spáchaného v rámci organizované skupiny podle § 242 odst. 1 a § 244 odst. 1 čís. 2 německého trestního zákoníku, kterého se měli obvinění dopustit skutkem, jehož popis odpovídal dílčímu útoku uvedenému v bodě 17 usnesení o zahájení trestního stíhání těchto obviněných ze dne 15. 2. 2005, které vydala Policie České republiky, Obvodní ředitelství Praha 2, Služba kriminální policie a vyšetřování pod ČTS: ORII-3315/OOK4-2004. Vrchní státní zástupce v Řezně v žádosti o mezinárodní právní pomoc poukázal na usnesení českého policejního orgánu o zahájení trestního stíhání, ve zkrácené formě jej k ní připojil a požádal o

zaslání kopie byt' i nepravomocného rozsudku českého soudu, neboť od policie získal informaci, že všichni obvinění již byli v České republice odsouzeni.

Zaslání stejné písemnosti se vrchní státní zástupce v Řezně domáhal také v opakované žádosti o mezinárodní právní pomoc ze dne 17. 6. 2011, č. j. 102 AR 2213/08, v níž odkázal na obsah své předchozí žádosti ze dne 17. 11. 2008.

Žádost o mezinárodní právní pomoc ze dne 17. 11. 2008 obdržela kárně obviněná dne 28. 11. 2008, nechala ji založenou ve spise sp. zn. 1 KZV 169/2008, ačkoliv měla být správně zapsána v rejstříku KZM, a do dne 2. 1. 2014 neučinila žádný úkon směřující k jejímu vyřízení. Přitom po vydání usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 27. 3. 2009 stačilo státnímu zastupitelství v Řezně zaslat jeho kopii, neboť v bodě 9 uvedený dílčí útok se shodoval se skutkem, pro který byla podána žádost o mezinárodní právní pomoc.

Po vypravení usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 27. 3. 2009 byly kárně obviněné kanceláři státního zastupitelství postupně od 18. 5. 2009 předávány závady v jeho doručování, které se vyskytly u několika poškozených. Dne 25. 5. 2009 jí pak byla předložena i stížnost poškozené P. B. podaná proti tomuto usnesení. Kárně obviněná však neučinila žádný úkon směřující k oznámení usnesení o zastavení trestního stíhání všem oprávněným osobám tak, aby o této stížnosti mohlo být rozhodnuto, v důsledku čehož usnesení ze dne 27. 3. 2009 nenabýlo právní moci do dne 2. 1. 2014.

Žádost o mezinárodní právní pomoc ze dne 17. 6. 2011 obdržela kárně obviněná dne 11. 7. 2011, opět nedala pokyn k jejímu zápisu do rejstříku KZM, místo toho ji nesprávně ponechala ve spise sp. zn. 1 KZV 169/2008 a až do dne 2. 1. 2014 neučinila žádný úkon směřující k vyřízení této žádosti. Přitom i v tomto případě plně postačilo vrchnímu státnímu zástupci v Řezně zaslat kopii usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 27. 3. 2009.

V době od 28. 11. 2008 do 2. 1. 2014 měla kárně obviněná spis sp. zn. 1 KZV 169/2008 u sebe nebo ho opakovaně zakládala na novou lhůtu, což učinila celkem devětkrát, aniž v něm provedla shora uvedené úkony.

Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 68/2010 kárně obviněná usnesením ze dne 25. 6. 2010 podle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu zastavila trestní stíhání obviněné S. S., nar. X, pro dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu nedokonáný pokračující trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b), § 8 odst. 1, § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona z roku 1961, a pro pokračující trestný čin poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) trestního zákona z roku 1961, jichž se měla obviněná dopustit v průběhu let 2004 a 2005 ve 147 případech tím, že pod nepravdivou totožností vystupovala jako rozhodkyně a předsedkyně Vnitrostátní a mezinárodní arbitráže, ad hoc vedla rozhodčí řízení a vydávala rozhodčí nálezy, a to i přes neexistenci rozhodčí smlouvy či doložky mezi účastníky řízení a přes vznesené námitky o této skutečnosti ze strany žalovaných, přičemž spory rozhodovala většinou ve prospěch žalobců a takto vydanými rozhodčími nálezy umožňovala přes jejich absolutní neplatnost okamžitě uplatnění nároků žalobců v exekučním řízení, a to vše od počátku z toho důvodu, aby sama získala od žalobců poplatky za údajnou rozhodčí činnost, když je nepravdivě informovala, že získají legální titul na vymození uplatněného nárok a žalovaným subjektům vědomě odejmula právo svobodně se rozhodnout, který orgán bude příslušný k řešení jejich sporů, čímž způsobila škodu v celkové výši 1.218.577 Kč. Toto trestní stíhání bylo zastaveno pro neúčelnost, neboť obviněná byla v mezidobí odsouzena pro majetkovou trestnou činnost k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků se zařazením do věznic s ostrahou a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu funkce rozhodce na dobu deseti let.

Po vypravení usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 25. 6. 2010 byly kárně obviněné kanceláři státního zastupitelství postupně od 7. 7. 2010 předávány závady v jeho doručování, které se vyskytly u několika poškozených. Dne 12. 7. 2010 jí pak byly předloženy i stížnosti poškozených B. M. a M. M. podané proti tomuto usnesení, jež navíc B. M. urgovala podáním doručeným státnímu zastupitelství dne 3. 8. 2011. Kárně obviněná však neučinila žádný úkon směřující k oznámení usnesení o zastavení trestního stíhání všem oprávněným osobám tak, aby o těchto stížnostech mohlo být rozhodnuto, v důsledku čehož usnesení ze dne 25. 6. 2010 nenabývalo právní moci do dne 2. 1. 2014.

Dále dne 9. 7. 2010 sepsala B. A., matka poškozené M. A., žádost, v níž uvedla, že její dcera obdržela v pátek dne 2. 7. 2010 do poštovní schránky na adresu L. 632, P., výzvu k vyzvednutí zásilky nejpozději do dne 12. 7. 2010, avšak v neděli 4. 7. 2010 odletěla na dlouhodobě plánovanou zahraniční dovolenou, z níž se vrátí až dne 14. 7. 2010. Proto matka poškozené požádala o opětovné doručení zásilky.

Tuto žádost obdržela kárně obviněná dne 13. 7. 2010 a neučinila žádný úkon směřující k jejímu vyřízení. Usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 25. 6. 2010 však nakonec bylo doručeno poškozené M. A. dne 12. 8. 2010 na adresu N. V. 45, P., která je bydlištěm její matky, uvedeným v žádosti ze dne 9. 7. 2010.

Poškozená B. M. zaslala státnímu zastupitelství i žádost ze dne 25. 10. 2010, v níž uvedla, že z usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 25. 6. 2010 získala závažnou a pro ni neznámou informaci o zastavení rozhodčího řízení vedeného pod zn. I Rc 375/2005 vůči její osobě. Proto poškozená požádala o poskytnutí této písemnosti vydané v rozhodčím řízení nebo o seznámení se s jeho obsahem.

Kárně obviněná obdržela tuto žádost dne 27. 10. 2010 a do dne 2. 1. 2014 neučinila žádný úkon směřující k jejímu vyřízení.

V době od 7. 7. 2010 do 2. 1. 2014 měla kárně obviněná spis sp. zn. 1 KZV 68/2010 u sebe nebo ho opakovaně zakládala na novou lhůtu, což učinila celkem třináctkrát, aniž v něm provedla shora uvedené úkony.

Ve věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 69/2010 kárně obviněná usnesením ze dne 29. 6. 2010 podle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu zastavila trestní stíhání obviněné S. S., nar. X, pro dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu nedokonáný pokračující trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b), § 8 odst. 1, § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona z roku 1961, a pro pokračující trestný čin poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) trestního zákona z roku 1961, jichž se měla obviněná dopustit v období od února 2004 do 6. 10. 2005 ve 116 případech tím, že pod nepravdivou totožností vystupovala jako rozhodkyně a předsedkyně Vnitrostátní a mezinárodní arbitráže, ad hoc vedla rozhodčí řízení a vydávala rozhodčí nálezy, a to i přes neexistenci rozhodčí smlouvy či doložky mezi účastníky řízení a přes vznesené námítky o této skutečnosti ze strany žalovaných, přičemž spory rozhodovala většinou ve prospěch žalobců a takto vydanými rozhodčími nálezy umožňovala přes jejich absolutní neplatnost okamžité uplatnění nároků žalobců v exekučním řízení, a to vše od počátku z toho důvodu, aby sama získala od žalobců poplatky za údajnou rozhodčí činnost, když je nepravdivě informovala, že získají legální titul na vymožení uplatněného nárok a žalovaným subjektům vědomě odejmula právo svobodně se rozhodnout, který orgán bude příslušný k řešení jejich sporů, čímž způsobila škodu v celkové výši 1.624.447 Kč. Toto trestní stíhání bylo zastaveno pro neúčelnost, neboť obviněná byla v mezidobí odsouzena pro

majetkovou trestnou činnost k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků se zařazením do věznice s ostrahou a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu funkce rozhodce na dobu deseti let.

Po vypravení usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 29. 6. 2010 byly kárně obviněné kanceláři státního zastupitelství postupně od 21. 7. 2010 předkládány závady v jeho doručování, které se vyskytly u několika poškozených. Kárně obviněná však neučinila žádný úkon směřující k oznámení usnesení o zastavení trestního stíhání všem oprávněným osobám, v důsledku čehož usnesení ze dne 29. 6. 2010 nenabýlo právní moci do dne 2. 1. 2014.

Poškozený V. K. podal žádost ze dne 1. 9. 2010, ve které uvedl, že popis příslušného dílčího útoku obsažený v usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 29. 6. 2010 neodpovídá skutečnosti. V něm se totiž uvádí, že společnost RASK s.r.o. uhradila 1 milión Kč a uspokojila další nároky i přes neexistenci právního důvodu k tomuto plnění. Tato společnost však v uvedeném sporu nic neuhradila, a proto poškozený žádá o vysvětlení těchto údajně mylných informací a jejich uvedení na pravou míru pro případné další jednání.

Kárně obviněná obdržela tuto žádost dne 6. 9. 2010 a do dne 2. 1. 2014 neučinila žádný úkon směřující k jejímu vyřízení.

V době od 21. 7. 2010 do 2. 1. 2014 měla kárně obviněná spis sp. zn. 1 KZV 69/2010 u sebe nebo ho opakovaně zakládala na novou lhůtu, což učinila celkem desetkrát, aniž v něm provedla shora uvedené úkony.

Ve vazební věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 106/2013 byla usnesením Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor obecné kriminality, 1. oddělení Praha 4, ze dne 27. 5. 2013, č. j. KRPA-117420-251/TC-2013-000071, podle § 79e odst. 1 trestního řádu zajištěna jiná majetková hodnota, a to motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, RZ X, jehož majitelem byl A. D., nar. X, neboť zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že se jedná o výnos z trestné činnosti. V odůvodnění tohoto usnesení se uvádí, že proti obviněnému A. D. je vedeno trestní řízení pro pokus zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 a § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), j) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, pro přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, přičemž peníze na pořízení uvedeného motorového vozidla mohou pocházet z této trestné činnosti. Proti uvedenému usnesení podal obviněný stížnost.

Tu kárně obviněná obdržela od policejního orgánu dne 19. 6. 2013, avšak Městskému soudu v Praze ji předložila se spisovým materiálem a svým návrhem na její vyhovění a zrušení napadeného usnesení až dne 22. 1. 2014, čímž znemožnila soudu v souladu s § 146a odst. 1 trestního řádu rozhodnout o této stížnosti zpravidla do 5 dnů po uplynutí lhůty k jejímu podání.

Dne 2. 7. 2013 sepsal obviněný A. D. návrh na zastavení svého trestního stíhání podle § 172 odst. 1 písm. a), c) trestního řádu. Podle něho dosavadní výsledky vyšetřování nepotvrzují podezření z pokusu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 a § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), j) trestního zákoníku, který měl být spáchán ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Obviněný na podporu tohoto návrhu poukázal na všechny svědecké výpovědi, na absenci přímých důkazů, které by ho usvědčovaly z trestné činnosti, a na dosavadní způsob vedení vyšetřování, kterým je neustále porušováno jeho právo na obhajobu.

Tento návrh obdržela kárně obviněná dne 2. 7. 2013 a do dne 11. 2. 2014 ho nevyřídila. Učinil tak až státní zástupce, kterému věc byla nově přidělena k výkonu dozoru. Ten přípisem ze dne 14. 4. 2014 sdělil obhájce obviněného, že návrhu na zastavení trestního stíhání nevyhověl, neboť pro takový postup neshledal v současné fázi vyšetřování žádný odůvodněný podklad.

Obviněný A. D. dále dne 15. 7. 2013 sepsal podání, ve kterém opakovaně namítal podjatost kárně obviněné v dané trestní věci.

Toto podání obdržela kárně obviněná dne 17. 7. 2013 a o námitce podjatosti nerozhodla do dne 11. 2. 2014.

Usnesením Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Benešov, Oddělení služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 4. 7. 2013, č. j. KRPS-85151-51/TČ-2013-010171, bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání obviněných A. D. a J. Č., nar. X, pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jehož se měli obvinění dopustit dne 14. 3. 2013 kolem 03:30 hodin v prostorách baru-herny „U špatného souseda“ ve Voticích, ulice Pražská, okres Benešov, tím, že v přestrojení za policisty donutili namířnými zbraněmi obsluhu baru vydat klíče od herny a odemknout sklad, ve kterém pak násilím otevřeli tři menší trezory, z nichž odcizili finanční hotovost a kasírku s několika losy, a z prostor baru odcizili další trezor s finanční hotovostí a jiné věci, čímž způsobili škodu na odcizených věcech v celkové výši 388.262 Kč a poškozením věcí škodu ve výši 4.297 Kč. Proti tomuto usnesení podali oba obvinění dne 11. 7. 2013 stížnost.

Tyto stížnosti kárně obviněná obdržela od policejního orgánu dne 18. 7. 2013 a rozhodla o nich až usnesením ze dne 13. 1. 2014, kterým je podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu jako nedůvodné zamítla.

V době od 19. 6. 2013 do 13. 1. 2014 měla kárně obviněná spis sp. zn. 1 KZV 106/2013 u sebe a jen ho dvakrát dala na novou lhůtu bez provedení shora uvedených úkonů.

Uvedená skutková zjištění vyplývají z kopií podstatné části dozorových spisů Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1 KZV 149/2007, sp. zn. 1 KZV 96/2008, sp. zn. 1 KZV 169/2008, sp. zn. 1 KZV 68/2010, sp. zn. 1 KZV 69/2010 a sp. zn. 1 KZV 106/2013, jakož i ze záznamu o zjištění nečinnosti při výkonu dozoru kárně obviněné ze dne 16. 1. 2014, sp. zn. 2 SPR 33/2014, a ze záznamu o zjištění nečinnosti při výkonu dozoru kárně obviněné ze dne 7. 4. 2014, sp. zn. 2 SPR 136/2014.

Nečinnosti zjištěné v dozorových spisech sp. zn. 1 KZV 169/2008, sp. zn. 1 KZV 68/2010 a sp. zn. 1 KZV 69/2010 byly kárně obviněné kladeny za vinu ve věci vedené u kárného soudu pod sp. zn. 12 Ksz 1/2014. Nečinnosti zjištěné v dozorových spisech sp. zn. 1 KZV 149/2007, sp. zn. 1 KZV 96/2008 a sp. zn. 1 KZV 106/2013 byly kárně obviněné kladeny za vinu ve věci vedené u kárného soudu pod sp. zn. 12 Ksz 5/2014. Kárný soud usnesením ze dne 9. 2. 2015, č. j. 12 Ksz 1/2014 - 79, podle § 23 odst. 3 trestního řádu za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“), spojil obě tyto věci ke společnému projednání a rozhodnutí s tím, že budou nadále vedeny pod sp. zn. 12 Ksz 1/2014.

Kárně obviněná se doznala k nečinnostem při vyřizování uvedených věcí, které jí byly přiděleny ke zpracování. Pouze si nevybavila průtahy při rozhodování o námitce podjatosti obviněného A. D. ve věci sp. zn. 1 KZV 106/2013, nicméně ani tuto svou nečinnost nikterak nezpochybnila. Uvědomuje si, že její průtahy způsobily závažný škodlivý následek, za který však nepovažuje nezaslání rozhodnutí ve věci sp. zn. 1 KZV 169/2008 vrchnímu státnímu zástupci v Řezně, neboť v ní byli nakonec všichni obžalovaní soudem zproštěni obžaloby. Jednotlivá usnesení o zastavení trestního stíhání bylo třeba doručit mnoha poškozeným a vždy si řekla, že tak učiní, jakmile bude mít čas, avšak toho se jí nedostávalo. Nedoručených zásilek bylo velké množství a z ryze praktických důvodů je proto ukládala do krabice, neboť je nebylo možné založit do obalů dozorových spisů. V dalších případech byla nečinná, protože něco přehlédla či opomněla ještě vyřídit.

Dále kárně obviněná uvedla, že měla vážné osobní a zdravotní problémy, které sice v nejkritičtějších obdobích zvládla, nicméně později na ni dolehly a vyústily v její dlouhodobou pracovní neschopnost. Tyto potíže způsobily, že nebyla dostatečně koncentrovaná, že neměla schopnost včas vyřizovat některá podání a že se tak dopustila jednotlivých průtahů. Udělala chybu, že své problémy neřešila se svými nadřízenými, které by jí jistě vyšly vstříc a pomohly. V současné době je však její zdravotní stav konsolidovaný a cítí se lépe.

Nakonec kárně obviněná uvedla, že se vždy snažila svou práci vykonávat dobře, avšak tentokrát se jí to nepodařilo. Uvedených pochybení lituje a ponechává zcela na kárném soudu, jak rozhodne.

Doznání kárně obviněné je v souladu se svědeckými výpověďmi nadřízených státních zástupkyň a zaměstnankyň kanceláře Městského státního zastupitelství v Praze.

Svědčce JUDr. I. H., I. náměstkyně městské státní zástupkyně v Praze, uvedla, že průtahy kárně obviněné při doručování jednotlivých usnesení o zastavení trestního stíhání všem oprávněným osobám zjistila při kontrole, která byla provedena na základě upozornění statističky o nevyhotovení statistických listů v těchto trestních věcech. Uvedené průtahy přitom nebylo možné v příslušných evidencích zjistit dříve, neboť kárně obviněná kanceláři opakovaně sdělovala, že statistické listy ještě nelze odeslat, protože usnesení o zastavení trestního stíhání všem oprávněným osobám nebylo doručeno. Kárně obviněná měla o něco nižší nápad oproti jiným státním zástupcům oddělení obecné kriminality, neboť s ohledem na její odbornost zastupovala vedoucí tohoto oddělení. V období, kdy docházelo k průtahům při vyřizování věcí, měla kárně obviněná osobní i zdravotní problémy, avšak nepožádala o úlevy v práci a teprve až v roce 2013 podala žádost o zproštění funkce zástupkyně vedoucí oddělení. Všechny zjištěné průtahy kárně obviněné již byly odstraněny. Po návratu z pracovní neschopnosti u ní nebylo shledáno žádné pochybení při plnění úkolů státní zástupkyně.

Stejně skutečnosti zmínila ve své svědecké výpovědi i Mgr. J. K., vedoucí oddělení obecné kriminality Městského státního zastupitelství v Praze. Svědkyně dále vypověděla, že v době pracovní neschopnosti kárně obviněné vycházely najevo další její průtahy. Nejprve jí pracovnice kanceláře sdělila, že nemůže dohledat dozorový spis sp. zn. 1 KZV 149/2007, který měl být podle evidence založen ve spisovně, kde však nebyl nalezen. Tento dozorový spis se nepodařilo nalézt ani v kanceláři kárně obviněné, kde se nacházel pouze k němu příslušející vyšetřovací spis. Zde však byl objeven dozorový spis sp. zn. 1 KZV 96/2008, z něhož bylo později zjištěno, že pravomocné usnesení o zastavení trestního stíhání nebylo zasláno nejvyššímu státnímu zástupci, což nebylo možné zjistit dříve, neboť věc již byla evidována jako skončená. Průtahy ve věci sp. zn. 1 KZV 106/2013 svědkyně zjistila při předložení dozorového spisu na vrchní státní zastupitelství k výkonu dohledu. Závady v doručení ve věcech sp. zn. 1 KZV 169/2008, sp. zn. 1

KZV 68/2010 a sp. zn. 1 KZV 69/2010 nebyly založeny přímo na obaly dozorových spisů, nýbrž kvůli jejich množství a velikosti byly umístěny v papírové krabici na pokyn kárně obviněné, jak se později dozvěděla od personálu kanceláře. Tento postup nebyl v souladu s kancelářským řádem, nicméně pracovnice kanceláře ji o něm neinformovaly, neboť jim to připadlo nepatřičné a domnívaly se, že nemohou vystupovat proti pokynům dozorové státní zástupkyně. Po tomto zjištění Mgr. J. K. učinila příslušná opatření, aby k této situaci znovu nedošlo, a rovněž tak kontroluje spisy, které mají státní zástupci delší dobu u sebe.

Dále svědkyně Mgr. J. K. uvedla, že ve věcech sp. zn. 1 KZV 169/2008, sp. zn. 1 KZV 68/2010 a sp. zn. 1 KZV 69/2010 byly již provedeny všechny potřebné úkony a dozorové spisy byly založeny. Žádost o mezinárodní právní pomoc vrchního státního zástupce v Řezně vyřídila kárně obviněná ještě před svou pracovní neschopností zasláním kopie usnesení o zastavení trestního stíhání vyhotoveného ve věci sp. zn. 1 KZV 169/2008. Ve věci sp. zn. 1 KZV 149/2007 došlo k předání trestního řízení do Slovenské republiky a ve věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 106/2013 byla již podána obžaloba.

Konečně svědkyně Mgr. J. K. vypověděla, že kárně obviněnou považuje za vysoce odborně erudovanou, nebyly s ní žádné problémy, a proto ani neměla žádný důvod podrobit ji zvýšené kontrole. Její průtahy si dodnes nedokáže vysvětlit. Pokud by za ní kárně obviněná přišla s tím, že má v daných věcech problémy nebo je časově nezládá, jistě by se tato situace dala řešit jiným způsobem, například pomocí stážistů. Po návratu z pracovní neschopnosti byly kárně obviněné vráceny její dosud neskončené věci a přiděleny věci nové, přičemž ani v jedné z nich nezjistila při kontrole spisů žádnou závadu.

Svědkyně E. G., vedoucí kanceláře, uvedla, že se své podřízené vždy ptala, jak to vypadá se zastavenými trestními stíháními, a když se dozvěděla, že spisy jsou stále u státní zástupkyně, neměla důvod, aby za ní šla a říkala, co má dělat. Nedoručené zásilky se s ohledem na jejich velké množství dávaly do krabice s tím, že až se vrátí všechny doručky, budou se činit další úkony. Takto se postupovalo v případech s větším množstvím poškozených, kdy se třeba po týdnu předložily nedoručené zásilky státnímu zástupci, který pak dal pokyn, jak dále postupovat. V daných věcech se závady v doručení uchovávaly u rejstříkářek a když jich bylo velké množství, předkládaly se do kanceláře kárně obviněné. Podle kancelářského řádu by se závady v doručení měly založit do dozorového spisu a předložit státnímu zástupci k vyřízení, avšak v posuzovaných případech nebylo takto postupováno na pokyn kárně obviněné, která kanceláři řekla, aby závady nežurnalizovala. Nedoručené zásilky se znovu vypravují na pokyn státního zástupce a jen výjimečně se bez tohoto pokynu opětovně doručují na jinou adresu uvedenou poštou. Problémy při doručování zásilek nadřízeným kárně obviněné nesdělovala. Nepřišlo jí to vhodné, neboť administrativa má jiné postavení a nepřísluší jí upozorňovat na nedostatky státního zástupce.

Stejně skutečnosti uvedla ve svědecké výpovědi také rejstříkářka M. D., která dále doplnila, že nedoručené zásilky schraňovala u sebe a pak je předala kárně obviněné. Té se ze začátku vždy na konci měsíce ptala, zda usnesení o zastavení trestního stíhání nabylo právní moci, a když zjistila, že nikoliv, zase dál vyčkávala. Uvedenou skutečnost neoznámila nadřízeným kárně obviněné, neboť ji to nenapadlo.

Na základě shora uvedených důkazů tedy bylo spolehlivě zjištěno, že kárně obviněná byla nečinná při vyřizování

- věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 149/2007 v období od 18. 6. 2007 do 11. 2. 2014,
- věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 96/2008 v období od 8. 1. 2010 do 11. 2. 2014,
- věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 169/2008 ad a) v období od 28. 11. 2008 do 2. 1. 2014, ad b) v období od 18. 5. 2009 do 2. 1. 2014, ad c) v období od 11. 7. 2011 do 2. 1. 2014,

- ve věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 68/2010 ad a) v období od 7. 7. 2010 do 2. 1. 2014, ad b) v období od 27. 10. 2010 do 2. 1. 2014,
 - ve věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 69/2010 ad a) v období od 21. 7. 2010 do 2. 1. 2014, ad b) v období od 6. 9. 2010 do 2. 1. 2014,
 - a ve vazební věci vedené pod sp. zn. 1 KZV 106/2013 ad a) v období od 19. 6. 2013 do 22. 1. 2014, ad b) v období od 2. 7. 2013 do 11. 2. 2014, ad c) v období od 17. 7. 2013 do 11. 2. 2014, ad d) v období od 18. 7. 2013 do 13. 1. 2014,
- jak se uvádí ve skutkové větě výroku A. tohoto rozhodnutí kárného senátu.

Tyto průtahy je z hlediska kárného práva hmotného nutné považovat za jednotlivé dílčí útoky pokračujícího kárného provinění, neboť se jich kárně obviněná dopouštěla v blízké časové souvislosti nečinnostmi při vyřizování více věcí, kterými zároveň porušovala své povinnosti státní zástupkyně. K nutnosti posuzování zaviněných průtahů určitého stupně závažnosti v průběhu vymezeného období, k nimž došlo ve více věcech, jako jednoho skutku a jako jednoho kárného provinění dospěla i dosavadní judikatura kárných soudů (srov. kupř. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006, a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2010, sp. zn. 13 Kss 2/2010).

Zaviněná nečinnost při vyřizování věcí představuje skutek trvající, jehož podstatou je vyvolání a následné udržování tohoto protiprávního stavu. Dvouletá lhůta od spáchání takového trvajícího kárného provinění, jejímž marným uplynutím podle § 29 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), zaniká kárná odpovědnost státního zástupce, tedy v souladu s principy platnými pro trestní právo počíná běžet až okamžikem ukončení protiprávního stavu, který nastává učiněním relevantního úkonu při vyřizování dané věci. Lhůta pro zánik odpovědnosti za kárné provinění zůstává zachována také v případě, že je kárný návrh podán i pro nečinnost předcházejí okamžiku, od něhož lhůta pro zánik kárné odpovědnosti začala plynout (dva roky počítané zpětně od podání kárného návrhu), pokud nečinnost k uvedenému okamžiku trvala (srov. např. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 8. 2003, sp. zn. Ds 9/2003, ze dne 3. 12. 2004, sp. zn. Ds 13/2004, a ze dne 9. 11. 2007, sp. zn. 1 Ds 17/2007).

Podle příslušného kárného návrhu trvala nečinnost ve věcech sp. zn. 1 KZV 169/2008, sp. zn. 1 KZV 68/2010 a sp. zn. 1 KZV 69/2010 vždy do 2. 1. 2014. Není přitom rozhodné, že v nich byl potřebný úkon proveden až po tomto datu, neboť uvede-li návrhovač v návrhu na zahájení kárného řízení kratší dobu průtahu, než vyplývá z předmětného spisu, je kárný soud tímto návrhem vázán a nemůže k tíži kárně obviněného činit takové změny, které by zhoršily jeho postavení oproti kárnému návrhu (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 10. 2004, sp. zn. 2 Ds 10/2004).

Kárný senát tedy vychází z toho, že v uvedených případech byl protiprávní stav ukončen dne 2. 1. 2014, od něhož tak počala běžet dvouletá lhůta pro zánik kárné odpovědnosti státní zástupkyně. Návrh na zahájení kárného řízení evidovaný pod sp. zn. 12 Ksz 1/2014, v němž byly kárně obviněné kladeny za vinu průtahu ve zmíněných věcech, došel kárnému senátu již dne 5. 2. 2014, takže tato lhůta byla nepochybně zachována. Nečinnosti ve všech těchto případech pak trvaly i ke dni 5. 2. 2012, tedy k počátku objektivní lhůty počítaného dva roky zpětně od podání kárného návrhu, takže kárný senát mohl při jejich časovém vymezení zahrnout do skutkové větě výroku A. svého rozhodnutí i období, jež tomuto datu předcházela.

Nečinnost ve věcech sp. zn. 1 KZV 149/2007, sp. zn. 1 KZV 96/2008 a sp. zn. 1 KZV 106/2013 trvala podle kárného návrhu, jímž je kárný senát vázán, do 11. 2. 2014, s výjimkou nepředložení stížnosti proti usnesení o zajištění jiné majetkové hodnoty k rozhodnutí soudu a nevydání rozhodnutí o stížnostech proti usnesení o zahájení trestního stíhání,

v nichž byly potřebné úkony učiněny dne 22. 1. 2014, resp. dne 13. 1. 2014. Návrh na zahájení kárného řízení evidovaný pod sp. zn. 12 Ksz 5/2014, v němž byly kárně obviněné kladeny za vinu průtahy v uvedených věcech, došel kárnému senátu dne 2. 5. 2014, takže byl rovněž podán ve dvouleté lhůtě pro zánik kárné odpovědnosti státní zástupkyně. Nečinnosti zjištěné ve věcech sp. zn. 1 KZV 149/2007 a sp. zn. 1 KZV 96/2008 trvaly i ke dni 2. 5. 2012, tedy k počátku objektivní lhůty počítaného dva roky zpětně od podání kárného návrhu, takže i tentokrát mohl kárný senát při jejich časovém vymezení do skutkové věty výroku A. svého rozhodnutí zahrnout období, jež tomuto datu předcházela.

Oba kárné návrhy byly podány i v subjektivní šestiměsíční lhůtě, jež se podle § 9 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů počítá ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu. Průtahy, které jsou předmětem kárného návrhu evidovaného u kárného soudu pod sp. zn. 12 Ksz 1/2014, totiž byly zjištěny na základě vnitřní kontroly, jež proběhla ve dnech 2. 1. až 16. 1. 2014 a jejíž výsledky byly navrhovatelce oznámeny dne 21. 1. 2014. Nečinnosti kárně obviněné popsané v kárném návrhu, jenž je evidovaný u kárného soudu pod sp. zn. 12 Ksz 5/2014, zjistila vnitřní kontrola uskutečněná ve dnech 12. 2. až 7. 4. 2014, s jejímiž závěry se mohla navrhovatelka seznámit dne 8. 4. 2014.

Z těchto důvodů se nelze ztotožnit s námitkou kárně obviněné uplatněnou ve vyjádření ze dne 10. 3. 2014, podle níž s výjimkou jednoho případu uplynuly zákonné lhůty pro vedení řízení o kárném návrhu, který je vedený u kárného soudu pod sp. zn. 12 Ksz 1/2014.

V trestním řádu ani v zákoně o státním zastupitelství není, až na určité výjimky, stanovena nejzazší lhůta, ve které by měl státní zástupce učinit příslušný úkon v rámci trestního řízení. Nicméně podle § 2 odst. 4 trestního řádu a § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství musí státní zastupitelství projednávat trestní věci urychleně bez zbytečných průtahů a při výkonu své působnosti dbát na to, aby každý jeho postup byl rychlý. Ustanovení čl. 70 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2005, kterým se upravuje postup státních zástupců při výkonu působnosti v oblasti právního styku s cizinou v trestních věcech, čl. 71 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2011, o mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech, a čl. 74 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 10/2013, o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, pak ukládaly či ukládají poskytovat právní pomoc cizozemským orgánům rychle a bez zbytečných průtahů. Podle čl. 86 odst. 1 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 8/2009, o trestním řízení, je pak státní zástupce povinen předložit Nejvyššímu státnímu zastupitelství usnesení o zastavení trestního stíhání s doložkou právní moci do jednoho týdne od jejího nabytí. Nejvyšší státní zástupce totiž podle § 174a odst. 1 trestního řádu může rušit nezákonná usnesení nižších státních zástupců o zastavení trestního stíhání nebo o postoupení věci jen do tří měsíců od jejich právní moci. Podle § 146a odst. 1 písm. f) trestního řádu pak o stížnosti proti rozhodnutí, kterým státní zástupce zajistil jinou majetkovou hodnotu, rozhoduje příslušný soud zpravidla do pěti dnů po uplynutí lhůty k jejímu podání všem oprávněným osobám, z čehož vyplývá povinnost státního zástupce předložit stížnost soudu tak, aby ji mohl v této lhůtě vyřídit.

Všechna tato ustanovení trestního řádu, zákona o státním zastupitelství i pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce kárně obviněná nepochybně porušila. Při vyřizování věcí vedených u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 149/2007, sp. zn. 1 KZV 96/2008, sp. zn. 1 KZV 169/2008, sp. zn. 1 KZV 68/2010 a sp. zn. 1 KZV 69/2010 totiž byla nečinná po dobu od téměř dvou a půl roku do více než šesti a půl roku. Ve vazebně vedené věci sp. zn. 1 KZV 106/2013 pak u ní byly zjištěny průtahy,

kteří v jednom případě trvaly téměř půl roku a ve zbývajících případech tuto dobu ještě o něco přesáhly. Všechny tyto nečinnosti kárně obviněné tedy dosahují intenzity kárného provinění.

Třináct průtahů zjištěných v šesti věcech, které jsou uvedeny ve skutkové větě výroku A. tohoto rozhodnutí kárného senátu, tedy tvoří dílčí útoky jednoho skutku, jímž kárně obviněná zaviněně porušila své povinnosti při výkonu funkce státní zástupkyně odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněná tímto zaviněným jednáním ohrozila též důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta byla v očích odborné a laické veřejnosti nepochybně snížena neodůvodněnými a velmi závažnými průtahy při vyřizování přidělených věcí. V daném případě se jednalo o zavinění ve formě nepřímého úmyslu, kdy kárně obviněná věděla, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem a pro případ, že je způsobí, byla s tím srozuměna. Svých průtahů při vyřizování uvedených věcí si totiž byla nepochybně dobře vědoma a potřebné úkony neustále odkládala na pozdější dobu. Musela být proto srozuměna s tím, že se dopouští průtahů, porušuje tak své povinnosti státního zástupce a ohrožuje důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství.

S ohledem na všechny tyto skutečnosti je možné konstatovat, že kárně obviněná skutkem uvedeným ve výroku A. rozhodnutí kárného senátu spáchala kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

Na jedné straně vzal kárný senát v úvahu doznání kárně obviněné, její součinnost při objasňování kárného provinění, její dosavadní kárnou bezúhonnost, její upřímnou lítost i její částečnou sebereflexi, kterou projevila zejména v závěru ústního jednání kárného senátu. Dále kárný senát přihlédl k osobnímu spisu státní zástupkyně a ke zmíněným svědeckým výpovědím jejích nadřízených JUDr. I. H. a Mgr. J. K., které kárně obviněnou považují za odborně velice zdatnou. Tato skutečnost je v souladu s velmi pozitivním pracovním hodnocením kárně obviněné ze dne 16. 4. 2014, které vypracovala náměstkyně městské státní zástupkyně v Praze JUDr. Š. L.

Z něho vyplývá, že kárně obviněná vykonává funkci prokurátorky a státní zástupkyně nepřetržitě po dobu 28 let, pro svou pečlivost, odbornou zdatnost a pracovitost patřila do nedávné doby mezi nejlepší státní zástupkyně, dlouhodobě dosahovala velice dobrých výsledků, podávala stabilně kvalitní pracovní výkony, bylo na ni spolehnutí, ochotně přijímala pracovní úkoly, pracovala velice kvalitně a přiměřeně rychle, vždy se chovala profesionálně a zachovávala náležitou úctu ke svým kolegům a dalším osobám, s nimiž při výkonu své funkce jednala, neustále se věnovala svému sebevzdělání a účastnila se seminářů pořádaných Justiční akademii. Pro tyto její vlastnosti, schopnosti a odbornou erudici patřila mezi opory pracoviště a byly jí přidělovány obtížné kauzy. V roce 2012 byla kárně obviněné poprvé za profesní kariéru udělena výtka podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství, a to za nesprávný postup v souvislosti s využitím opravného prostředku. Toto pochybení i nečinnosti, které jsou předmětem kárného návrhu, se však datují od doby, kdy se změnila poměry kárně obviněné. V roce 2008 bylo rozvedeno její manželství, čímž však neskončily velmi výrazné problémy s bývalým manželem, který se v roce 2011 zastřelil v bytě před zraky kárně obviněné a její nemocné matky. Tento nesmírně intenzivní negativní emoční prožitek byl silným zásahem do života státní zástupkyně i celé její rodiny. Od uvedené doby se výrazně stupňovaly zdravotní potíže kárně obviněné, která současně pečuje o těžce nemocnou matku, s níž sdílí domácnost. Tato situace, zejména zhoršující se zdravotní stav, zásadním způsobem ovlivnila pracovní

výkonnost státní zástupkyně v celém spektru její činnosti, neboť již nedokázala zvládat takové množství práce a v takové kvalitě, jako téměř po celou dobu své pracovní kariéry.

V neprospěch kárně obviněné však svědčí to, že se dopustila úmyslných dlouhodobých nečinností při vyřizování více věcí. Celkem se jednalo o třináct průtahů, z nichž přesahovaly jeden dobu šesti let, jeden dobu pěti let, dva dobu čtyři let, čtyři dobu tří let, jeden dobu dva let a čtyři dobu pěti měsíců ve vazební věci. Navíc všech šest věcí, ve kterých docházelo k nečinnostem, mohla kárně obviněná snadno a rychle vyřídit, aniž by to mělo negativní vliv na zpracovávání její další agendy. Ve všech případech totiž stačilo k odstranění nečinnosti učinit relativně jednoduchý a časově nenáročný úkon, který spočíval v rozhodnutí o návrhu policejního orgánu na předání trestní věci do ciziny, v zaslání pravomocného usnesení o zastavení trestního stíhání Nejvyššímu státnímu zastupitelství, v postupném odstraňování několika závad v doručení tří usnesení o zastavení trestního stíhání oprávněným osobám, ve vyřízení žádosti dvou poškozených vztahujících se k obsahu některých z těchto rozhodnutí, v zaslání usnesení o zastavení trestního stíhání cizozemskému justičnímu orgánu, v předložení stížnosti proti usnesení policejního orgánu o zajištění jiné majetkové hodnoty soudu k rozhodnutí, ve vyřízení návrhu na zastavení trestního stíhání, v rozhodnutí o námitce podjatosti a v rozhodnutí o stížnostech proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání. Kárně obviněná však takový úkon neučinila a rozhodnutí v jednotlivých věcech neustále odkládala na pozdější dobu.

Z výpovědí svědkyň JUDr. I. H. a Mgr. J. K., jakož i z přehledu o zatíženosti státních zástupců oddělení obecné kriminality Městského státního zastupitelství v Praze za roky 2007 až 2013, přitom vyplývá, že jí nebylo přiděleno ke zpracování více věcí, než ostatním kolegům, naopak měla s ohledem na funkci zástupkyně vedoucí oddělení o něco nižší nápad. Z tohoto důvodu nemohl kárný senát přisvědčit tvrzení kárně obviněné o nedostatku času na odstranění uvedených průtahů.

Nečinnosti ve věci sp. zn. 1 KZV 149/2007 velmi negativně ovlivnily délku přípravného řízení, neboť k předání trestního řízení do ciziny došlo po více než šesti a půl letech. Nečinnost ve věci sp. zn. 1 KZV 96/2008 měla za následek nemožnost přezkumu zákonnosti usnesení o zastavení trestního stíhání nejvyšším státním zástupcem v zákonné lhůtě. Dlouhodobé otálení při odstraňování závad v doručování usnesení o zastavení trestního stíhání ve věcech sp. zn. 1 KZV 169/2008, sp. zn. 1 KZV 68/2010 a sp. zn. 1 KZV 69/2010 několika oprávněným osobám způsobilo nemožnost nabytí právní moci těchto rozhodnutí, což vyvolalo stav právní nejistoty u obviněných i poškozených, kterým se navíc ztížila možnost uplatnění náhrady škody. Více než pětiletá absence jakékoliv reakce kárně obviněné na žádost o mezinárodní právní pomoc ve věci sp. zn. 1 KZV 169/2008, která navíc byla v mezidobí podána znovu, nepochybně negativně ovlivnila pověst a důvěryhodnost Městského státního zastupitelství v Praze i celé české soustavy státních zastupitelství v očích cizozemského justičního orgánu, jemuž navíc ztížila vedení vyšetřovacího řízení. Důsledkem nečinnosti při předkládání stížnosti proti usnesení o zajištění jiné majetkové hodnoty ve věci sp. zn. 1 KZV 106/2013 byla nemožnost soudu o ní rozhodnout v zákonné lhůtě, což negativně zasáhlo do vlastnického práva obviněného. Další průtahy kárně obviněné v téže vazební věci pak jistě negativně ovlivnily délku přípravného řízení a zkomplikovaly průběh vyšetřování.

Četnými, dlouhodobými a úmyslnými průtahy kárně obviněné při vyřizování více věcí tedy byly způsobeny závažné škodlivé následky.

Za této situace musel kárný senát přistoupit k uložení razantního kárného opatření. Vzhledem k značnému množství zmíněných skutečností svědčících ve prospěch kárně obviněné jí však kárný senát mohl ve shodě s navrhovatelkou uložit toliko kárné opatření snížení platu

o 18% nad dobu 10 měsíců, které se pohybuje těsně nad dvěma třetinami zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství. Takto uložené kárné opatření na jedné straně vystihuje vysokou závažnost uvedených průtahů a na straně druhé zejména skutečnost, že kárně obviněná je velmi dobrá státní zástupkyně a výrazné snížení její pracovní výkonnosti vedoucí k spáchání kárného provinění bylo v rozhodující míře zapříčiněno jejími tíživými osobními problémy, jež vyústily až ve zmíněnou tragickou událost v její rodině. Profesní minulost kárně obviněné a její bezproblémové plnění pracovních povinností po návratu z dlouhodobé pracovní neschopnosti tedy i přes uvedené excesy dává dostatečnou záruku, že v případě dobrého zdravotního stavu bude náležitě vykonávat svou funkci státní zástupkyně a třeba se i znovu stane oporou státního zastupitelství, u něhož dlouhodobě působí.

Ve věci sp. zn. 1 KZV 68/2010 sice kárně obviněná v období od 13. 7. 2010 do 2. 1. 2014 neučinila písemně žádný úkon směřující k vyřízení žádosti B. A. ze dne 9. 7. 2010 o opětovné zaslání usnesení o zastavení trestního stíhání její dceři M. A. Nicméně dne 12. 8. 2010, tedy necelý měsíc od obdržení této žádosti, bylo zmíněné rozhodnutí poškozené M. A. řádně doručeno. V současné době nelze spolehlivě zjistit, na základě jaké skutečnosti nakonec poškozená usnesení o zastavení trestního stíhání obdržela. V příslušném spise totiž není učiněn žádný písemný záznam o udělení pokynu k tomuto doručení a nelze ani ničím ověřit tvrzení kárně obviněné, že tento pokyn udělila na základě telefonické žádosti matky poškozené. Nicméně z hlediska vyřizování podání ze dne 9. 7. 2010 je rozhodné, že i když na něj kárně obviněná písemně nereagovala, tak mu nakonec bylo v přiměřené době vyhověno, a proto se v tomto případě nemohlo jednat o průtah.

Uvedený postup kárně obviněné ve věci sp. zn. 1 KZV 68/2010 tedy není kárným proviněním. Tento dílčí útok pokračujícího kárného provinění, který byl v návrhu na zahájení kárného řízení vedeného u kárného soudu pod sp. zn. 12 Ksz 1/2014 kladen kárně obviněné za vinu, se přitom z hlediska kárného práva procesního považuje za samostatný skutek, jak vyplývá z ustanovení § 12 odst. 12 trestního řádu za použití § 25 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Proto v uvedené části byla kárně obviněná výrokem B. tohoto rozhodnutí kárného senátu zproštěna příslušného návrhu na zahájení kárného řízení.

Na základě všech shora uvedených skutečností Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněnou vinnou kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustila skutkem popsáním ve výroku A. tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění, jak je výše uvedeno, uložil kárně obviněné podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 18 % na dobu 10 měsíců. Výrokem B. rozhodnutí kárného senátu byla dále kárně obviněná podle § 19 odst. 2 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů zproštěna příslušného návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce v části, která jí kladla za vinu průtahy při vyřizování žádosti B. A. ve věci sp. zn. 1 KZV 68/2010.

Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněné uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců